

[Axel Sørensen.]

henlæggelser, ved at man f. eks. binder et i forhold til ejendomsskylden fastsat beløb over en årrække, således at det er skattefrit, og kan anvende det til eksportfremstød. Jeg tror, det er en opgave, som man med hele vor økonomiske stilling, også indenfor landbruget, må se nærmere på og tage op til overvejelse.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Alfred Jensen: Man kan vist roligt sige, at der ikke fra den jævne mands side er stillet store forventninger til dette årligt tilbagevendende forslag angående ligningsreglerne, selv ikke når man tager den gavmildhed i betragtning, som det ærede medlem hr. Poul Møller udtalte sig om. Forholdet er det, at skatteyderne, især de med de små indkomster, er blevet vænnet af med at stille forventninger om lettelser, der er virkelig følelige. Det betyder ingenlunde, at der er tilfredshed blandt den del af befolkningen, der har de mindste indkomster, men som faktisk knuges hårdt under skattetrykket. Her er stadigvæk ønsket om ændringer i skattelovgivningen, om skattelettelser, og det må der jo være, fordi de indtægtsforhøjelser, som de med den lille og kontrolable indkomst gang på gang har fået for at afbøde de prisstigninger, der har fundet sted, betyder, at de i realiteten stilles dårligere, fordi skatterne tager en stedse voksende del af indkomsten. Derfor er det forståeligt, at skatteproblemet faktisk er det, der diskuteres mest her i landet, og det er det konkrete spørgsmål, hvad den enkelte skal betale i skat, og hvor urimeligt hårdt han rammes, der diskuteres. Derfor er det givet, at de ønsker, der fremsættes her i tinget hvert år fra ordførerne om, at vi nu snart må blive fri for disse årlige love og nå frem til en ændring af skattelovgivningen, altså at vi får en skatterevisión, også næres af den jævne mand ude i landet.

Men een ting er, at man har ønskerne, en anden ting er som sagt, om man har forventningerne om deres opfyldelse. Jeg må tro, at vælgerne også her begynder at blive noget skeptiske, selvom de under valgkampagnerne hører løfterne om skattelovsrevision, og der bliver stillet dem kolossale

skattelettelser i udsigt. Specielt i den nuværende situation er der ingen, der stiller store forventninger. Nu går talen nærmest i modsat retning: befolkningen må vente nye byrder, forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Der tales nok hovedsagelig om forbrugsafgifter, men det forekommer mig, at der også af og til er tale om direkte skatter, der vil komme til at ramme den mindrebemidlede befolkning.

Nu ved jeg meget vel, at det, vi behandler her, ikke er skatternes størrelse — det kommer vi til at tage stilling til ved anden lejlighed, bl. a. når udskrivningsloven behandles — men det forekommer mig, at det, vi nu behandler, alligevel er meget alvorligt og måske nok så alvorligt som selve udskrivningsloven. For her er der jo i nogen grad tale om byrdernes fordeling. Det er det, der altid tages frem, når man diskuterer skatteproblemer, og byrdefordelingen kan vi jo ændre, når vi foretager ændringer i ligningsloven. Nu foreligger der ikke noget af betydning her, som ændrer det byrdefordelingsforhold, der var gældende i det sidste skatteår, og det betyder faktisk, at skattetrykket på den mand, der har den lille indkomst, bliver større i det kommende år. Det må det blive i betragtning af, at de allerfleste har fået lønforhøjelse for at afbøde de prisstigninger, der har fundet sted forud, og hvis der skal være den samme byrdefordeling på de forskellige befolkningsgrupper, må man faktisk foretage en ajourføring på adskillige områder. Det sker imidlertid ikke. Ja, det sker på eet område, nemlig for de gamle og invaliderne og de med dem økonomisk ligestillede, men her siges udtrykkeligt, at hvis ikke disse mange mennesker, en stor gruppe af befolkningen, skal betale mere i skat, bliver man nødt til at ajourføre de maksimumsbeløb og nedslagsbeløb, der findes i den paragraf.

Hvad der gælder her, må imidlertid givetvis også gælde for andre medborgere, der har fået deres indtægt forøget, uden at der i hvert fald for manges vedkommende er sket nogen synderlig forøgelse af deres skatteevne. Her er der forskellige fradrag, som burde ajourføres. Jeg har tidligere omtalt forsørgerfradraget og vil gøre det nu igen. Det står jo praktisk talt fast, hvor det har stået i mange år. Siden perioden